

[Arbejdsministeren]

bejdsudvalg og sikkerhedsudvalg. Altså, om man finder det hensigtsmæssigt at slå møderne sammen eller lægge dem i forlængelse af hinanden, det har jeg sådan set tiltro til at man selv finder ud af. Hvorfor i himlens navn skulle man ikke gøre det, hvis det er mest hensigtsmæssigt?

Men samarbejdsudvalg er jo ikke udvalg, der er forankret i arbejdsmiljøloven. Det er sikkerhedsudvalg, der er forankret i arbejdsmiljøloven, og vi er selvfølgelig optaget af, at også små virksomheder skal have sikkerhedsudvalg. Der er faktisk mange små virksomheder, som ikke har sikkerhedsudvalg. Det synes jeg er et problem, det synes regeringen er et problem, og vi vil gerne understøtte de små virksomheders mulighed for også at få sikkerhedsarbejde og sundhedsarbejde. Der foregår faktisk – som hr. Ole M. Nielsen sagde tidligere – mange arbejdsulykker dér, fordi der ikke er et fornuftigt sikkerhedsarbejde.

Men om man lægger møderne i forlængelse af hinanden, og hvordan man i øvrigt organiserer det, det mener jeg sådan set ikke at jeg skal give gode råd med på vejen om.

Jeg vil godt tilkendegive, at jeg mener, at den form for forenkling, som jo dybest set handler om, at arbejdsmiljøområdet skal indsnævres, så arbejdsmiljøloven ikke omfatter hjemmene, er forkert. Der er ikke tale om, at arbejdsmiljølovens virkefelt skal indsnævres; det synes jeg ville være ufornuftigt. Rent faktisk er det sådan, at der formentlig sker dobbelt så mange ulykker i hjemmene, som der gør på danske arbejdspladser; det er i hvert fald det, som arbejdsstederne melder om. Og hvis vi kampagnemæssigt, informationsmæssigt kan understøtte, at der også bliver en mindre ulykkesfrekvens i hjemmene, synes jeg faktisk, at det kunne være en god politisk opgave – ikke bare af hensyn til dem, der kommer til skade, men også af hensyn til samfundsøkonomien som helhed.

Til hr. Per Stig Møller vil jeg sige, at det forekommer mig at være lidt talmagi eller i hvert fald talgymnastik at hævde, at der er sket forbedringer på 33 pct. Sådan kan man ikke gøre tallene op. Undskyld, jeg siger det.

Hvad er der sket de seneste ti år på det danske arbejdsmarked? Der er sket det, at der er kommet betydeligt flere arbejdsløse. Hvad betyder det? Ja, det betyder da, at der er en mas-

se danske lønmodtagere, som ikke anmelder en arbejdsskade, fordi de er bange for at ryge ud af vagten, når der står 350.000 udenfor; sådan er det da.

Derfor er tallene i denne her diskussion meget svære at bruge som sådan et faktisk, objektivt grundlag for diskussionen og derfor min påstand om talmagi. For der er jo som sagt en masse arbejdsulykker, der ikke bliver anmeldt, fordi man ikke tør, man vil gerne blive på arbejdspladsen, og man vil ikke hænge sin arbejdsgiver ud. I virkeligheden er loyaliteten mellem medarbejdere og virksomheder en gang imellem så udpræget, at det altså ikke tjener arbejdsmiljø sagen. Det er i hvert fald min opfattelse af tingene.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg fik to svar på mit spørgsmål om bureaukrati. Jeg var mest tilfreds med arbejdsministerens, knap så tilfreds med hr. Poul Erik Dyrlands.

Det er da ikke det væsentligste bureaukratiske problem, om man kan tilrettelægge møderne på en mere fornuftig måde. Jeg kan forstå, at ministeren godt vil være med til, at det skal kunne lade sig gøre, og det er jeg glad for.

Det, der er det største bureaukratiske problem, som jeg også sagde i min indledende tale, er, at vi har haft en knopskydning på dette område, vi har fået en detailrigdom, som betyder, at små virksomheder og enkeltpersoner, altså privatpersoner, ikke har nogen jordisk chance for at sætte sig ind i, hvad der er lovligt, og hvad der ikke er lovligt. Når dertil kommer, at man i redegørelsen siger, at Arbejdstilsynet nu i højere grad skal håndhæve reglerne, så har vi altså et problem.

Og så er det rigtigt, som ministeren siger, at der er endnu flere problemer i hjemmene. Skal Arbejdstilsynet så også med arbejdsmiljøloven og bekendtgørelser og cirkulærer i hånden slå folk i hovedet inde i hjemmene?

Det går altså for vidt. Nu må vi tænke os om og sikre nogle enkle regler – og så skal de håndhæves effektivt.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne gøre Venstres ordfører opmærksom på, at det regelsæt, der gælder på arbejdsmiljøområdet, er en næsten 100 pct. af-